Edgar & Cyriat

Særtryk af Ugeskrift for Læger Nr. 13. 1911.

LIBRARY INSTITUTE

Om Behandling af kronisk Pharyngitis med Vibrations-Massage[1].

Af Gregers Fanøe.

Den kroniske Pharyngitis er jo en meget hyppig Sygdom, og selv om den af mange ikke regnes for noget videre, er den dog hos en Del af Patienterne saa generende, at jeg har ment det berettiget at bringe den frem her for at anbefale Vibrations-Massage som en Behandling, der giver særdeles gode Resultater.

Jeg er kommen ind paa denne Metode ved som Assistent hos afdøde Professor *Storch* at have haft Lejlighed til at se ham benytte den ved Ozoena og andre kroniske Riniter, en Behandlingsmaade, som Professor *Storch* flere Gange har omtalt i medicinsk Selskab i Begyndelsen af Halvfemserne.

De gode Resultater, som opnaas ved Ozoena, gav mig Lyst til at forsøge samme Behandlingsmaade ved et Par Tilfælde af kronisk Pharyngitis, som i mange Aar havde plaget Patienterne og trodset gentagne Behandlinger. Resultaterne overraskede mig i høj Grad, og jeg har senere behandlet 182 Tilfælde af kronisk Pharyngitis, som har søgt mig for denne Lidelse i Løbet af de sidste 14 Aar.

Patienterne har været i en Alder fra 21—68 Aar; 70 har været Mænd, 112 Kvinder. 105 har været Folk, hvis Profession henviste dem til at leve af deres Stemme som Skuespillere, Sanglærere, Sangere og Skolelærere. 11 har været Læger. 140 af Patienterne har været behandlede før, mange af dem indtil 8 Aar i Træk.

Det, som forekommer mig at have størst Interesse i denne Sag, og som jeg gerne vilde have Lov til at pointere, er, at det igennem Aarene har vist sig, at de allerfleste af disse Mennesker, som tidligere kun med Vanskelighed og hyppige Afbrydelser har

[1]) Foredrag holdt i medicinsk Selskab den 6. December 1910.

kunnet udføre deres ofte meget anstrengende Gerning, at de efter denne Behandling har kunnet passe deres Profession uden de Recidiver, som denne Sygdom ellers er saa berygtet for, at mange Patienter af denne Grund overhovedet ikke vil indlade sig paa at lade sig behandle.

Klagerne er de bekendte: Stadig Trang til at rømme sig, Følelse af Tørhed, af og til Smerter ved Synkning, hos mange en stærk Hypersekretion, jevnlig en støjende Hoste, som ofte i Timevis forstyrrer Natteroen for dem selv og de omværende, og endelig Træthed i Halsen, naar de har sunget eller talt en kort Tid.

Objektivt ses som oftest en stærk Rødme af Gane- og Svælgslimhinde, sejge, grønlige Slimmasser og endelig flere eller færre Granulationer, men det er ingenlunde altid, at Klagerne svarer til Intensiteten af Rødmen eller Mængden af Granulationerne.

Tekniken ved Behandlingen har været den samme i Aarenes Løb; jeg har ikke fundet Anledning til at forandre noget ved den. Apparatet, som jeg benytter, er den af Professor *Storch* 1893 her i Selskabet demonstrerede og af ham konstruerede lille Vibrator, som drives af to Tørelementer, og hvorpaa man befæster en Sonde med en vatomviklet Vinkelbøjning i Enden. Før Massagen pensler jeg 2 à 3 Gange med en 6 % Kokainopløsning, saa at Patienterne ikke mærker nogen Smerte; uden Kokain føles Massagen som en stikkende, let smertende Fornemmelse.

I $^2/_3$ af Tilfældene har jeg tillige masseret igennem Næsen, ellers er Stedet, der behandles, hele Bagvæggen af Pharynx, fra Toppen, saa højt som Sonden kan naa, ned til lidt under Epiglottis øverste Rand. Massagen varer nogle Minutter med smaa Pauser ved hvert halve Minut, eftersom Patienterne har vænnet sig til Behandlingen. Jeg masserer navnlig paa Epitelet mellem Granulationerne, dog ogsaa noget paa disse sidste, derimod har jeg aldrig søgt at fjerne dem, hverken ved kemiske Ætsninger, Galvanokaustik, Bortklipning eller Afskrabning. Jeg taler her kun om de Granulationer, man ser paa Svælgbagvæggen nedenfor den bløde Gane.

Varigheden af Behandlingen er gennemsnitlig 15—30 Gange fordelt paa fra 3—6 Uger.

Jeg har altid kunnet gennemføre Massagen; selv de mest ængstelige Patienter med stærk Reflexirritabilitet af Svælget har i Løbet af faa Gange kunnet vænne sig til det.

22501242072

Jeg masserer ikke akute Katarrer i Svælget. Patienterne faar Lov til at ryge som sædvanlig. Nydelsen af stærke Likører og andre koncentrerede Spirituosa og af særlig stærke Krydderier fraraades.

Under denne Behandling aftager Patientens Klager efterhaanden. Hurtigst plejer det at hjælpe paa Hosten, hvis saadan har været til Stede. Hvad jeg samtidig iagttager er, at Rødmen bleger noget af, at de fastsiddende Slimmasser afløses af løsere, som undertiden ogsaa forsvinder, og endelig at Granulationerne forbliver væsentlig uforandrede, kort sagt, de synlige Forandringer behøver ikke at være store; men Symptomerne forsvinder, og Patienten bliver arbejdsdygtig.

Der er i Løbet af Aarene af og til anført mod denne Behandlingsmaade, at dens Virkning vist væsentligt beroede paa Suggestion. Jeg kan i den Anledning bemærke, at jeg foruden de omtalte 182 Patienter med kronisk Pharyngitis har behandlet 40, for Størstedelen stærkt nervøse og hypokondre Patienter, som vel havde en Del af Pharyngitis-Patienternes Klager, men ingen objektive Tegn paa denne Sygdom; i disse sidstnævnte Tilfælde har Behandlingen med Vibrations-Massage givet særdeles daarlige Resultater.

WELLCOME INSTITUTE
LIBRARY
Coll. welMOmec
Coll. pam
No. WV 400
1911
F21o

Fr. Bagges Kgl. Hof-Bogtrykkeri. København